

ความสำคัญและความเ็นมาของปัญหา

ความจริงของสังคมในปัจจุบันนี้ส่วนหนึ่ง เป็นผลเนื่องมาจากความเจริญทางด้านการศึกษา ความต้องการทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นความต้องการของแต่ละบุคคล หรือความต้องการส่วนรวมของ ประเทศ ได้ถูกจัดให้เป็นความสำคัญอย่างลำดับต้น ๆ ของแผนพัฒนาที่จะ เติบโตขึ้น ทั้งในปัจจุบันความคิด ลักษณะ เหนือได้ เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ในระบบการศึกษาที่ไม่เพียงแต่เป็นความหมายของฐาน สำนักรับการส้างและบำรุงรักษาบุคลากรซึ่งเป็นคเ็นพหุภพวที่สำคัของประเทส แต่การศึกษายังเป็น ตัวการสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมและทิ้งผลให้เ็นองความเจริญที่กระทำในสังคมอื่น ๆ อีกด้วย การดำเนินการศึกษาที่มีขอบเขตกว้างขวาง ดังกล่าวยังจำเป็นต้องเป็นจาขบวนการ โดยเฉพาะประเทศที่ กำลังพัฒนา รัฐบาลจำเป็นต้องรับหน้าที่ในการจัดการศึกษา ควบใหญ่ให้แก่ประชาชน และต้องพยายามจัดหาและควบคุม การให้จ่ายงบประมาณในการจัดการศึกษาให้ประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด ฉะนั้นในการบริหาร การศึกษาทุกระดับมีตั้งแต่ระดับนโยบายทางจนถึงระดับปฏิบัติ ล้วนแต่เป็นจุดสำคัญที่จะส่งผล ให้การศึกษาเป็น ใอย่างมีประสิทธิภาพ

ในกระบวนการบริหารงานของภาครัฐบาล ผู้บริหารมีความจำเป็นจะต้องตัดสินใจดำเนินงานใน ทางที่เห็นว่าเกิดประโยชน์สูงสุดสามารถให้ทั้งภาคการที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง ทางเลือกในการดำเนินการศึกษาเป็นจะต้องมีข้อมูลและสารสนเทศ ในเรื่องที่ต้องตัดสินใจ ดังที่ ไททิม (Simon, 1977 : 39) ได้กล่าวว่า " การตัดสินใจที่ดีมีประสิทธิผลนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์และ รายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะต้องตัดสินใจ เพื่อเป็นปัจจัยในการพิจารณาทางตัดสินใจได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม " การบริหารทางการศึกษานั้น ถ้าจะให้เกิดผลอย่างดีแล้ว จำเป็นจะต้อง ได้รับ ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องถูกต้องเหมาะสมรวดเร็วและทันสมัย ให้ประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารทุ กระดับ ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยใ้การตัดสินใจของผู้บริหารเ็นฐานของเหตุผล ความเ็น ใไม่ได้ ดีกว่าการตัดสินใจจากวิจารณญาณของผู้บริหารเอง การจัดสารสนเทศที่สนองต่อความต้องการใช้ของบริหาร จะจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาโดยผ่านการรวมการต่าง ๆ อาทิ การจัดเตรียมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก แหล่งต่าง ๆ การรักษาข้อมูลการประมวลผล การวิเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสม และต้องมีวิวัฒนาการที่ทันสมัยอยู่ ตลอดเวลา การรวมการที่พัฒนาทั้งขนาดจัดทำเ็นองประโยชน์ใ้การใ้ประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร และ การปฏิบัติงานนี้ เรียกว่าระบบสารสนเทศเ็นการบริหาร (Management Information System : MIS)

ในการบริหารงานในองค์การ สารสนเทศเปรียบเสมือนเส้นเลือดของระบบ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญซึ่ง
และเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากสำหรับการวางแผน การควบคุม และการตัดสินใจสำหรับผู้บริหารและนักวางแผน
ในปัจจุบัน ซึ่งกำลังเผชิญกับความสลับซับซ้อนที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี ตามความเจริญเติบโตทั้งในขนาด และ
ปฏิสัมพันธ์ขององค์การกับปัจจัยต่าง ๆ และอาจกล่าวได้ว่า สารสนเทศเป็นเครื่องมือที่จะช่วยชี้ หรือแนะทิศ
ทางที่ผู้บริหารจะเลือกดำเนินกิจการ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดเอาไว้

ในการตัดสินใจใด ๆ ก็ตาม หากพิจารณาโดยหลักการแล้วเป็นที่ยอมรับว่า การตัดสินใจที่ดีนั้น
ควรจะเป็นการตัดสินใจโดยหลักการและเหตุผล (Rational Decision) ซึ่งอาศัยข้อมูลและสารสนเทศ
เป็นพื้นฐานหรือปัจจัยหลัก ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างสารสนเทศ จะต้องระดม มีวิธีการศึกษาวิเคราะห์อย่าง
ละเอียด โดยผู้ชำนาญการเฉพาะเรื่อง มีการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ระบบในการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม
ตรงไปตรงมา การใช้ข้อมูลและสารสนเทศสมัยใหม่มาตัดสินใจในเชิงวางแผนและการบริหารการศึกษาก็
จะเป็นต่างไปจากการใช้ดุลยพินิจเฉพาะบุคคล (Subjective judgement) ได้เสียครึ่ง กล่าวคือในอดี
ผู้บริหารมักไม่ใช้ข้อมูลหรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจมากนัก แต่ได้ใช้ประสบการณ์ และเจตคติเข้าช่วย
ซึ่งนี้อาจเป็นเพราะยังขาดสารสนเทศที่นำมาประกอบให้ได้ทันเหตุการณ์ หรือขาดสาขาในคณะ เภรของข้อมูล
หรืออีกประการหนึ่งสารสนเทศที่มีอยู่ ก็ไม่ได้ถูกนำมาและนำมา เทคโนโลยีช่วยในการจัดทำสารสนเทศที่มี
ความถูกต้องตรงต่อความต้องการและทันต่อเหตุการณ์แล้ว ก็จะมีส่วนช่วยให้การวางแผนและการพัฒนา
การศึกษาของประเทศให้ก้าวหน้าไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

พบว่า สารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการวางแผน การบริหารและการพัฒนาการศึกษา ทั้ง
อย่างถึง กระบวนการตัดสินใจในการบริหารก็ดี ในการวางแผนก็ดี ขอยต้องมีสารสนเทศเป็นหัวใจสำคัญ
ที่จะช่วยให้การดำเนินงานดังกล่าวจึงจะมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ระบบสารสนเทศมีวิวัฒนาการจากแบบรวมคิด และความก้าวหน้าทางสหวิทยาการสาขาต่าง ๆ
เช่น การบัญชี การวิจัยปฏิบัติการ ทฤษฎีการจัดการและคอมพิวเตอร์ กล่าวคือการบริหาร เพื่อจัดการกับระบบ
สารสนเทศที่สัมพันธ์กัน การควบคุม และจัดการภายในองค์การ จึงคล้ายคลึงกับระบบสารสนเทศการบริหาร
และการวิจัยปฏิบัติการก็มุ่งที่จะแก้ไขปัญหาขององค์การโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่นแบบจำลอง (Simulation)
โปรแกรมเชิงเส้นตรง (Linear Programming) เป็นต้น ทฤษฎีการจัดการ ก็เช่นเดียวกัน ที่ทำให้เกิด
ระบบสารสนเทศ และความเจริญทางด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้ระบบสารสนเทศ
ก้าวหน้า คอมพิวเตอร์ได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมและจัดกระทำข้อมูล ทำให้ได้สารสนเทศ
ที่ทันสมัย ถูกต้อง และตรงกับความต้องการของผู้ใช้

ในสหรัฐอเมริกา การใช้คอมพิวเตอร์จัดระบบสารสนเทศ มีบทบาทมากทางการศึกษา เช่น
การศึกษาทางคอมพิวเตอร์ให้เอง องค์การศึกษาระดับรัฐต่าง ๆ ได้พัฒนาสารสนเทศยุคใหม่
เช่น California Education Information System ระบบนี้มุ่งที่จะหาข้อมูลสำหรับการกำหนด

เป้าหมาย วางแผนการบริหาร และการสอนภายในโรงเรียน ที่รัฐนิวยอร์กก็มี Basic Educational Data System เพื่อรวบรวมข้อมูลของเขตการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับจำนวนนักเรียน ครู หลักสูตร อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ ข้อมูลเหล่านี้ถูกนำมาใช้ใน การวิจัยและวางแผน

ประเทศเพื่อนบ้านของเราในภูมิภาคเอเชียก็ให้ความสนใจในการสร้างระบบสารสนเทศทางการศึกษา เช่น ประเทศอินโดนีเซีย เริ่มจัดทำเมื่อ พ.ศ. 2513 ประเทศฟิลิปปินส์มี National Statistical Board Interagency Committee on Social Services ซึ่งเก็บผู้ติดตามและ รายงานสารสนเทศให้ใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด ดังนั้นใน พ.ศ. 2518 คณะกรรมการว่าด้วยการศึกษาของอินโดนีเซีย ได้ลงมติให้จัดตั้งหน่วยประสานงานศูนย์พัฒนาศึกษาของอินโดนีเซีย และจัดตั้งหน่วยปฏิบัติงานพิเศษทางด้านการศึกษา เพื่อทำการศึกษาระเบิดต้นที่เกี่ยวกับปัญหาความต้องการ และทบทวนการทรงการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้เป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการกิจกรรมความร่วมมือทาง การศึกษาระหว่าง ประเทศสมาชิกอาเซียนด้วยกัน ในระยะแรกมี 5 โครงการ และโครงการระบบสารสนเทศทางการศึกษา เป็นหนึ่งใน 5 ขบวนการดังกล่าว ซึ่งการดำเนินการโครงการนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความตระหนักในความสำคัญและความจำเป็น ในการพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อจะได้มีข้อมูลและสารสนเทศมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานทางการศึกษา และเพื่อช่วยในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ทางการศึกษา ระหว่งประเทศสมาชิกให้กว้างขวาง และมีมาตรฐานยิ่งขึ้น (กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา 2525 : 3 - 5)

ระบบสารสนเทศทางการศึกษาในประเทศไทย (อรรถพร สุนทวณิช : 2524) กล่าวว่า ระบบข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาที่เป็นอยู่ อยู่ในสภาวะที่ไม่ได้รับการพัฒนา เพื่อใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ในหน่วยงานบริหารการศึกษา ทั้งที่เป็นหน่วยงานรับผิดชอบและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ถึงแม้ว่าจะได้มีความพยายามอยู่หลายครั้งที่จะจัดประชุมคณะกรรมการ เพื่อให้มีการดำเนินการในเรื่องนี้ก็ตาม ในสภาวะปัจจุบันกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้จัดรวบรวมข้อมูลหลักทางการศึกษา ที่จำเป็นต้องใช้ปฏิบัติงานของตน และพยายามสร้างระบบสารสนเทศทางการศึกษาของแต่ละหน่วยงานกัน ข้อมูลสถิติการศึกษาจะได้รับการวิเคราะห์ วิจัย นี้อย่างที่ได้ไปกล่าวแล้วในย่อหน้าก่อน และวางแผนพัฒนาการศึกษาของประเทศ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมประกอบด้วยข้อมูลค่า ๆ ทั้งทางการศึกษาและที่เกี่ยวข้อง โดยทั่วไปแบ่งข้อมูลออกเป็น 5 ประเภทคือ ระบบบัญชีสถิติการศึกษา โปรแกรมการศึกษา บุคลากร อาคารสถานที่ และอุปกรณ์การศึกษา การเงิน

ประเทศไทยได้มีการ เริ่มจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารทางการศึกษาอย่างจริงจังเมื่อไม่นานมานี้ และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดหลายหน่วยงาน เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทบวงมหาวิทยาลัยและกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น ซึ่งการดำเนินการจัดหลายหน่วยงานทำให้มีขั้นตอนหลายประการ ดังผลการวิจัยของวิภา แก้วสิงห์ทอง (2530) เรื่อง ความต้องการของผู้บริหารในการจัดระบบใช้

สวามิภักดิ์ทางการศึกษาของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด จากจำนวนจังหวัด 50 จังหวัด กลุ่มตัวอย่าง ประชากร 403 คน พบว่าการดำเนินงานที่มีปัญหา มากที่สุดคือ ปัญหาด้านการประมวลผลข้อมูล และปัญหาด้าน การเก็บรักษาข้อมูลและสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในจังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่างมี 2กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใช้สารสนเทศ ได้แก่ ผู้บริหารจำนวน 25 คน กับกลุ่มผู้จัดระบบสารสนเทศจำนวน 30 คน ผลการ วิจัยพบว่า ปัญหาในการจัดระบบสารสนเทศในโรงเรียนที่เป็นปัญหาหลักคือ ผู้ใช้ข้อมูลไม่ให้ความร่วมมือ ผู้รวบรวมข้อมูลไม่มีเวลาพอ ทาดหน่วยงานประสานงานในการรวบรวมข้อมูลและปัญหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ ข้อมูลถึงแม้ว่าจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ ทาดเครื่องมือนำระบบสารสนเทศมาใช้ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา หรือที่เรียกชื่อว่า " สำนักงาน ก.ค. " เป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2523 โดยพระราชบัญญัติ และมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู ดังนี้

1. เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกาการค้าเงินงานของ ก.ค.
2. วิเคราะห์วิจัยเกี่ยวกับกาบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและการจัดระบบราชการในหน่วยงานทางการศึกษาเพื่อเสนอ ก.ค. และผู้เกี่ยวข้อง
3. ติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติตามการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานทางการศึกษา กรม ก.ค. กรม และ อ.ก.ค. จังหวัดและเสนอ ก.ค.
4. จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับกาบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูเสนอ ก.ค.
5. ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู หรือกฎหมายอื่น และตามที่ ก.ค. กำหนด

อย่างไรก็ตามถ้าหากพิจารณาเปรียบเทียบอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ก.ค. ตามกรอบภารกิจหรือ งานที่จะต้องปฏิบัติในฐานะเจ้าพนักงานของ ก.ค. แล้วจะสามารถแยกภาระหน้าที่ในสาระสำคัญออกได้ 9 ประการ ดังนี้

1. ดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ของมาตรฐานในการบริหารงานบุคคลหรือลักษณะที่พึง คือออกกฎและระเบียบในการบริหารงานบุคคลให้กรมและหน่วยงานทางการศึกษา รวมทั้ง อ.ก.ค. กรม และ อ.ก.ค. จังหวัด ปฏิบัติ
2. ดำเนินการเกี่ยวกับการติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติตามการบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน ทางการศึกษา กรม รวมทั้ง อ.ก.ค. กรม และ อ.ก.ค. จังหวัด เพื่อให้ดำเนินการให้ถูกต้อง
3. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดระบบงานหรือจัดระบบราชการในหน่วยงานทางการศึกษา
4. ดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดค่าตอบแทนและอัตราเงินเดือนข้าราชการครูในหน่วยงาน ทางการศึกษาและกรม เพื่อให้เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ ทั้งในลักษณะของสภาพแวดล้อมของงานในโรงเรียนและ ปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง

ดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูโดยการกำหนดระบบและหลักเกณฑ์ วิธีการในก ารสรรหาบุคคล การสอบแข่งขัน การมอบหมายการสอบแข่งขันและ การควบคุมการดำเนินงานการสรรหาบุคคล และการสอบแข่งขันให้เริ่มไปตามระบบคุณธรรม

๖. ดำเนินการเกี่ยวกับการอนุมัติการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู ในกรณีที่จะต้องขออนุมัติ และแต่งตั้งข้าราชการครู ในกรณีที่ขออนุมัติ ก.ค.ศ. หรือ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญที่เกี่ยวข้อง

7. ดำเนินการเกี่ยวกับการออกธรรม การลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงและการให้ออกจาก ราชการของข้าราชการครู

8. ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมการรับใช้ ราชการบุคคล ในกรม และหน่วยงานทางการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการวิเคราะห์วิจัย เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

๙. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บทะเบียนประวัติข้าราชการครู และ จัดศูนย์ข้อมูลในการ บริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครู เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของ ก.ค.ศ. และกระทรวง ศึกษาธิการ

จะเห็นได้ว่ามีค านสำคัญและมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุง คณะกรรมการข้าราชการครูจะ ต้องมีการจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศ เป็นระบบที่บริหารจัดเตรียมข้อมูล ได้อย่างเพียงพอและมี ความเชื่อถือได้

ทั้งประสบการณ์และการศึกษา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบสารสนเทศของผู้วิจัยพบว่า การดำเนินงานจัดเตรียมข้อมูลของสำนักงาน ก.ค.ศ. มีรูปแบบและลักษณะ โดยเฉพาะในทางดำเนินงานของ ตนทางตรงคือยัง เสียเวลาอย่างมาก ในการจัดเตรียมข้อมูลและสารสนเทศ ในการจัดสื่งใจเรื่องต่าง ๆ และ บางครั้งข้อมูลที่ได้มา ไม่ทันสมัยเหตุการณ์เนื่องมาจากไม่มีการเชื่อมโยงไว้ล่วงหน้า เมื่อถึงคราวจำเป็นต้องใช้ ข้อมูลและสารสนเทศบางชนิด ต้องมีการเก็บรวบรวมเพิ่มเติม ทำให้เสียเวลา การบริหารงานไม่คล่องตัว ข้อมูลและสารสนเทศที่ได้มาก็ไม่ตรงกับความเป็นจริง อีกประการหนึ่ง ระบบสารสนเทศของสำนักงาน ก.ค.ศ. ยังไม่สามารถจัดให้เป็นเครือข่ายได้ยากนัก ก่อให้เกิดปัญหาในการเก็บข้อมูลที่ซ้ำซ้อน ข้อมูลที่เก็บได้ในแต่ละ ครั้ง ไม่ตรงกันทำให้สิ้นเปลืองทั้งเวลาและงบประมาณ

เนื่องจากการบริหารสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู ผู้บริหารมีหน้าที่บริหารสำนักงาน รวมอำนาจหน้าที่แห่งกฎหมายและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ให้บรรลุจุดมุ่งหมายและเพื่อความก้าวหน้า แต่อีกองค์การดำเนินงานของสำนักงานบริหารงานบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการคือการจัดการรวม การให้ความรู้ มีหลายรูปแบบ ทั้งการเป็นหน่วยงานของผู้บริหารแต่ละ หน่วยงาน หรือมีคลังข้อมูลของหน่วยงานที่สอดคล้องกับ ใ้ค่างประจําหน่วยงานหรือกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้สร้างขงจัดตั้งวิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ในท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในการดำเนินการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู
2. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นตามสภาพปัจจุบันกับตามความคาดหวังของผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู

สมมติฐานการวิจัย

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยซึ่งเคยปฏิบัติงานด้านสารสนเทศในสำนักงานพบว่า ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการ หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการมีความต้องการในการใช้ข้อมูลเพื่อการบริหารมากกว่าหัวหน้าฝ่ายและผู้บริหารระดับหัวหน้าฝ่ายมีความต้องการ ในการให้ข้อมูลมากกว่าผู้บริหารระดับหัวหน้างาน ทั้งนี้เป็นเพราะหัวหน้าฝ่ายต้องการให้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการวางแผนงานด้านต่าง ๆ

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ในการวิจัยดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู ระหว่างผู้บริหารระดับสูงกับผู้บริหารระดับปฏิบัติมีความแตกต่างกัน กล่าวคือผู้บริหารระดับสูงมีความคิดเห็นที่ความต้องการข้อมูลและสารสนเทศที่ถูกต้องเหมาะสม รวดเร็วและทันสมัยที่สุดมากกว่าผู้บริหารระดับปฏิบัติงานสารสนเทศ
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร ตามสภาพปัจจุบันกับตามความคาดหวังของผู้บริหารระดับสูงกับผู้บริหารระดับปฏิบัติ มีตรง เหมือนกัน ไม่แตกต่างกัน
3. ระดับการใช้ข้อมูลและสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูของผู้บริหารต่างระดับกันย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกันด้วย ผู้บริหารระดับสูงจะมีระดับการใช้ข้อมูลและสารสนเทศมากกว่าผู้บริหารระดับปฏิบัติ
4. ระดับของปัญหาที่พบ ในการจัดระบบสารสนเทศข้อมูลและสารสนเทศของผู้บริหารต่างระดับกันย่อมมีความแตกต่างกันด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยจะดำเนินการในขอบเขตเนื้อหาสาระต่อไปนี้

1. ศึกษากระบวนการของระบบสารสนเทศที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรวบรวม การรักษา การประมวลผล การวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอและเผยแพร่สารสนเทศ
2. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยผู้บริหารและข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู มาตรา 22
3. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เกี่ยวข้องกับเฉพาะการจัดระบบสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู ไม่ครอบคลุมการจัดระบบสารสนเทศของหน่วยงานทางการศึกษาอื่น ๆ
4. การจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารที่ดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ครอบคลุมการดำเนินการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู
5. การจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารมีผลทางด้าน เช่น สารสนเทศด้านนโยบาย ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล สำหรับการศึกษาครั้งนี้มุ่งประเมินสิ่งที่ ก.ค. กำลังกระทำอยู่ โดยจะเน้นสารสนเทศด้านการบริหารงานบุคคล

จำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูล หมายถึงข้อเท็จจริงหรือตัวเลขที่ยังไม่ได้ผ่านการวิเคราะห์หรือประมวลผล ให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถใช้ประกอบการตัดสินใจได้โดยตรง เช่น ระเบียนประวัติ จำนวนข้าราชการ เป็นต้น

สารสนเทศ หมายถึงข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์หรือประมวลผลแล้ว สามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ของผู้บริหารได้ เช่น เกณฑ์มาตรฐานบุคลากรในกองต่าง ๆ อัตราส่วนนักศึกษาต่อห้องเรียน อัตราค่าเล่าเรียนต่อชั่วโมงศึกษา เป็นต้น

การจัดการ หมายถึงกระบวนการของการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการและการควบคุม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การหรือหน่วยงานนั้น ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกับกับการบริหารระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหาร หมายถึงระบบที่จัดรูปแบบข้อมูลทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานมาประมวลกับสารสนเทศ เพื่อประโยชน์ในการประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร

การเก็บรวบรวมข้อมูล หมายถึงวิธีการที่จะได้ข้อมูลและสารสนเทศจากแหล่งข้อมูล เช่นนายแบบ การเก็บรวบรวมข้อมูล การสัมภาษณ์ หรือการสังเกตเพื่อจัดเก็บข้อมูลและให้ได้ข้อมูลเฉพาะมา เป็นต้น

การเก็บรักษาข้อมูล หมายถึงวิธีการที่ใช้เก็บรักษาข้อมูลที่รวบรวมได้เพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เมื่อต้องการ เช่น การจัดเก็บรักษาไว้ในรูปของเอกสาร เก็บไว้ในแถบแม่เหล็กเสียง เก็บไว้ในอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังหมายความรวมถึงการจัดกระทำข้อมูลให้เป็นปัจจุบันและการวางแผนหมวดหมู่ของข้อมูลด้วย

การประมวลผล หมายถึงการจัดกระทำข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เช่น การแปลงข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ การหาค่าทางสถิติ เป็นต้น

การนำเสนอข้อมูล หมายถึงการแสดงผลข้อมูลและสารสนเทศที่ได้ประมวลผลไว้ในรูปแบบต่าง ๆ กันแล้ว เช่น การแสดงผลในรูปแบบเอกสารสถิติ กราฟ แผนภูมิ หรือตารางประกอบคำอธิบาย สรุปสถานการณ์ เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู หมายถึงองค์การหลักที่รองรับการปฏิบัติงานทั้งปวงของคณะกรรมการข้าราชการครู มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู มาตรา 22

อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู หมายถึงอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 มาตรา 22

ผู้บริหาร หมายถึงผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ผู้บริหารงานตั้งแต่หัวหน้างาน หรือผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าที่สูงขึ้นตามลำดับ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์คือ

1. ทราบสภาพปัจจุบันและปัญหา เกี่ยวกับการจัดสารสนเทศ เพื่อการบริหารที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูล เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาระบบสารสนเทศของสำนักงานต่อไป
2. ทราบลักษณะของรายการข้อมูลและสารสนเทศที่ผู้บริหารต้องกระทำในการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู เพื่อการจัดเก็บรวบรวม การวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริหารต่อไป
3. สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายสารสนเทศระหว่างระบบ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งกันระหว่างสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูกับกระทรวงศึกษาธิการ หรือหน่วยงานทางการศึกษาอื่น ๆ
4. เพื่อปรับปรุงการจัดระบบสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู โดยเฉพาะเกี่ยวกับขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น
5. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สนใจได้ศึกษาค้นคว้าและวิจัยระบบสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูเพิ่มขึ้นในโอกาสต่อไป
6. เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย การประเมินโครงการ การวางแผนงาน วางแผนกัตรากำลัง และงบประมาณของสำนักงาน ก.ค.
7. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู